

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 25. Oclaiarum oppidum traditur Franciscanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

fortitudine Neophyti cymbam per fluctus mari similes, navigio pænè submerso ad-movère: in quam descendens Palermus, ad littus applicuit, cæteris natatione, aut aliis adminiculis, è naufragio sese eripientibus. In littore Ethnica mulier, viperæ morfu lethaliter faucia, nostris Mysteriis imbuta, ad Cælos, ut spes est, post susceptum Baptismum, evolavit. Reliquos ad oppidum Christianis moribus & Sacramentis instruendos Palermus reduxit.

CAPUT
XXIII.
Itatineses
varius cala-
mitatibus
afflicti sunt.

Mamalucii
puniantur.

Justi Van-
surkii peri-
culum.

APUD Itatineses etiam cuncta turbabantur, Mamalucis, cœu amphibia ani-malia solent, fluvios terrasque omnes infestantibus. Duo oppida in ea regione ab Societate posita, propter concatenata mala, suis temporibus denatrata, diu nutaverant; quibus accessit hac tempestate novus belli metus ab prædonibus illatus, ausis iterum, prætergresso Paranâ, ad proxima Paraquariæ loca sese effundere. Et jam abegerant Neophytorum nostrorum manipulos, indubiè parem cum cæteris fortunam experturos, nî Sociorum vigilans cura eorum conatus infregisset, & Cœlum manifestis penis animadvertisset in latrones, quorum plurimos fulmina cineravère, morbi exanimavère, flumina hausère, tygrides devoravère; adeò ut perpauci tantis malis superstites, prædâ spoliati, Brasiliam reviserint. Dum Pater Justus Vansurkii, ab Vincentio Badia Socio optimo in subsidium misso adjutus, unum è duobus oppidis in meliorem locum transferre contendit, pænè mortem invénit, intentatam ab Casiquio minaci vultu in eum arma moliente. Defensio Vansurkii fuit, nudatum pectus ferite volenti opponere; quâ constantiâ ferocientis impetus retusus est. Igitur ambo Socii utrumque oppidum utcumque reformavère. Sed, si vera volumus noscere, belli metus, peltis, indoles Barbarorum, aëris inclementia, fames, & aliorum series malorum, omnia rursùm mox deformavère, aliquam stabilitatem habitura, cùm sequenti anno auxiliares Socii eò penetrabunt.

CAPUT
XXIV.
Socii per
Tucuma-
niam fru-
ctuosè ex-
currunt.

1639.

Quindecim
Ethnicorum
casæ ad Fi-
dem sollici-
tantur.

AB Cordubensibus Sociis ad fluvios, quos Primi, Secundi, Tertii & Quarti nomine, ab situ nuncupant, solitâ utilitate excursus est. His in locis reperti multi Neophyti, dæmonum spectris vexati. Unus inter alios, dæmone succubò utens, narravit Sacerdoti nostro, per viginti nefandæ turpitudinis annos, nihil se ab infami Adonide, multa licet promittente, præter vilem ex lana togam accepisse. Factâ exhomologesi, ad partes liberalioris Domini transit. Idem Socius desertis in locis reperit quindecim Ethnicorum casæ, ex corio confectas, apud quos Christi imaginem manu prætendens, de genibus adeò potenter verba fecit, ut omnes, adorato Deo, baptizari postularint: infantes sacro Fonte loti sunt; sed adultæ gentis capita in constantiâ experimentum differri debuere. Alio in tractu apud Hispanos graviter dissidentes concionans, ad impetrandam pluviam, siccissimis agris omninò necessariam, supplicationem instituit; quâ peractâ, ad auditores conversus, significavit non videri sibi Cœlum votis obsecundaturum, nî odia deponerent: odiis positis, indubiè postulata concessurum. Mirum dictò! postquam frequentes eorum Concionatore dextras & oscula, in signum redintegratæ amicitæ, sibi præbuère, sequenti nocte cœlum largiter pluit.

CAPUT
XXV.
Ocloiarum
oppidum
traditur
Francisca-
nis.

GASPAR Osorius, autoritate Episcopi, ad Chaquensem expeditionem viam sibi sternere volens, Ocloiarum oppidum ab se constructum, ex Majorum præscripto Ignatio Medina regendum tradiderat, perrexissetque in perficiendo opere Societas, nî ex inopinato Franciscani Patres reclamassent, dictantes, ab Societate JESU in messem suam falcem immitti: id autem dicebant, quòd præteritis temporibus Ocloias ad Fidem primi sollicitassent, eoque jus ad eos regendos prætenderent. Prætor & Episcopus Tucumanensis re cognitâ, ab Franciscanis postu-lavère, ne se intempestivè interponerent Sociorum JESU consiliis; differrent tantisper, importunam interpellationem Chaquensi cupidissimâ expeditioni forrè nocituram; rebus in novâ Provinciâ stabilitis suum cuique jus ex æquo & bono mansurum. Verùm cùm tantorum virorum postulatis Franciscani Patres refragarentur, & litem ad Senatum Regium Archiepiscopumque referrent, Didacus Boroa

Provincia.

Provincialis, pacis amans, Ocloías Societatis operâ ad oppidum reductos, incredibili Barbarorum dolore, ægerrimè se ab Sociorum curis expedientium, Franciscanis concessit.

INTERIM Gaspar Olorius, & Antonius Riparius non ita pridem ex Italiâ advectus Societatis Sacerdos, Sebastiano Alarcanio Paraquariensi adolescente Religionis nostræ candidato comitante, per Ocloías in Chaquensem Provinciam aditu frustra tentato, ad Cucuisensem urbem venerant, unde novo Provincialis mandato, & reculis ad conciliandos Barbaros instructi, iter sine viâ duce aliorum tentavère. Ibant ferè pedites per sylvas & in via saxeta, adedè difficulter, ut annosæ arbores & spineta passim deturbanda forent, quò progredi possent. Ex itinere Ripario in sylvis, tygridum & ferorum hominum insultibus obnoxiiis, relicto, Olorius Cucuisensem urbem viâ ducem quæsiturus repetiit, quo reperto, aënis internâ quâdam vi impulsus, ne vellet tantisper differre expeditionem, reclamantibus Hispanis, rursus se dat in viam: & ipse Riparius obviiis quibusque affirmabat se ad Martyrium properare. Ambo quotidie summo mane in altari portatili faciebant: in itinere occurrantes Indos Catechesi informabant, datis munusculis, quotquot poterant, sibi conciliabant, quorum aliqui è Palomorum gente, & ex alia natione, quos Hispani Labradillos, seu Pintadillos vocant, eis adhæsere. Et quia viaticum post aliquot dierum iter deficere cœperat, Olorius Sebastianum Alarconium ad Cucuisensem urbem in comitatu Labradillorum remisit, qui, instigante dæmone, secundo ab discessu die, in Religionis odium, Alarconium scedè trucidârunt, devoratisque, ut fertur, ejus carnibus, cranio in crudelitatis trophæum assumpto, ad locum, ubi Olorius Ripariusque pernoctabant, iterandi parricidii ergò, dissimulanter redière.

NON defuit qui de periculo necis utrumque admoneret, maluère tamen eam religiosè præstolari, quàm fugere. *Veniant, inquiebant, & pro verbo Dei fideliter predicato necem nobis rependant, futuram ad beatitudinem viam.* Intempesta nocte, parricidæ sarcinas, supra quas Socii somnum capiebant, & altare portatile, violenter diripiunt, quo signo inferendæ necis accepto, reliquum noctis inter preces & confirmandos mutuò animos piè transegère. Sequenti mane ambos nomina JESU invocantes adoriuntur Barbari, & primo impetu Olorium clavâ prosterunt, secundo Riparium, & detruncata utriusque capita in victoriæ symbolum pro more gentis jactabundè efferunt. Sunt qui asserunt, idedè ab devorandis cadaveribus Antropophagos abstinuisse, quod assiduo religiosæ inedia usu nimium macra forent. Dilapsis parricidis, Indi Patrum comites, defectu instrumentorum, non humavère corpora, sed satis habuère contra ferarum & avium rapinas, superpositis arborum ramis, tumulasse. Mox Saltam, Hispanorum urbem, redeuntes, seriem parricidii civibus narravère: tum verò habita fides est amborum dictis, ante discessum obviiis quibusque affirmantium, se ad Martyrium pergere. Saltenses cives utriusque parentavère, majori luctu, quàm pompâ, quam addidit in Tucumania Metropoli Melchior Maldonatus Episcopus, solemnî ritu justa perfolvens, & per totam diœcesim idem fieri præcipiens. Sacer Panegyrista è Franciscanorum Ordine amplissimis titulis utrumque commendavit. Hieronymus Delgadillus, Theologiæ Magister, Ordinis Prædicatorum, coram ipso Episcopo pro concione Martyres appellavit. Episcopus ipse in seriem illatæ necis ritè inquiri jussit, satisque constat ambos ab Barbaris trucidatos, quòd Sacerdotes, & Christianæ legis doctores essent. Franciscus Guichius, Indus, affirmavit, ab duobus Palomis se didicisse, Gasparem Olorium, sacerdotali amictu & splendore cœlesti circumdatum, quotidie Barbaris in parricidii loco se ostentare, & decem circiter alterius factionis Indos ad visendum ostentum eò ire aulos animam exhalasse: parricidas verò omnes intra breve tempus sacrilegum scelus morte luisse. Sed ejusmodi titulos & portenta severiori examini relinquo, nam mei muneris est fideliter accepta, juxta authorum fidem, narrare, non asserere, quando ob levitatem testium non satis probantur.

CAPUT
XXVI.
Gaspar Olorius & Antonius Riparius ad Chaquensem Provinciam pergunt.

Sebastianus Alarconius ab Barbaris trucidatur.

CAPUT
XXVII.
Gaspar Olorius & Antonius Riparius trucidantur.

Idem utriusque pretiosa habetur.

Ostentum.

CAPUT